

Esra Başak Yılmaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aliş'e

şair değilsin sen Aliş, yalan bilmezsın
sende bir çocuğun oyuna daveti var
bir küfür edersin, bin beyit devirir
nasıl yürekten
ağlaman aynı babamın ağlaması
öyle aniden

hayat öfke nöbetleri
uzun bir oyun havasında
sil ve tef, ritim ve isyan
denizaşırı bir hastane odasında
kendiliğinden

kediler takip eder gizlice ardından
ve yolunu gözler biri, bir ağaç tepesinde
belki ölmüştün bin kere
belki bir kedi üflemişti nefesini ağzına
merhametli özlem haylaz bir çocuğa
içten...

bildiğim kahramanları unuttum
kedilerin uyuduğu kuytusun sen
kediler babamı da sever
bu bir kıstas
kuşlar sesinde oynaşır
bu bir armağan
sen yalan da bilmezsın
öyleyse şair değilsin
öyleyse öpeyim parmak uçlarını
inceden, inceden...

Aliş,
kederli çocuğum
oyunbaz kedim
benim şarkım senin kalbinde çalıyor
değişmem, değişmem

Esra Başak Yılmaz

Alternatif realite

kafamın içinde debelenen benlik
olmamak için olmadığın şeylerin çetelesi kabarık
bir grisi vardır aslında her siyah ve her beyazın
ama sen çocuksun; sistem sıfırlık ve birlik

hüzün, melankoli ve şikâyet
yazgımın kitabından çıkarmışım isimlerini
ama bilememişim işte
nasıl silinir kâğıttan mürekkep izi

şimdi yusufçuklar evlerine dönüyor
ve ben ve arılar ve hatta kuzgun
olmadığımız her şey bezgin
tam da şimdi
bir evren yeniden yaratılıyor

Esra Başak Yılmaz

Aşkın öfkesi

gözlerinin grisini ayrıştırdım
siyaha ve beyaza
bir ağlamak iliştiirdim gecenin başucuna
nöbet yazmışlar sevmekten cinayete
gözlerini öptüm ve sonra oydum.
yoruldum.
kıyam kıyam kıyam
öptüm başıma koydum

Esra Başak Yılmaz

Ayar

oysa dalmanın yeterli olmadığını söylüyorum ona
çok kez mezar olmuşumdur zira
yüzme bilip de gemi yüzdüremeyenlere
3 kulaç değil ki en yakın ada
kaç saat, kaç gün kalabilirsin suda
ve artı parantez
kaybolan adaları da gördük biz Lost'ta
koskoca ada bızzt diye gitti; neye yarar
ciğerine taktığın madalyalar?
kutup ayılarının boğulduğu bir gezegende yaşıyoruz
anlatabiliyor muyum?
intihar eden balıklar biliyorum ben

yüzdüğün en uzun mesafe 100 metreyse
ben ne yapayım döşümdeki bu Atlas'la
bi Pasifik değil belki ama, sen hiç okyanus doldun mu
oldun mu demiyorum bak
sen hiç okyanus doldun mu
kaç yüz bin havuz doldurayım matematik problemlerinde
ve ayrıca, hangi musluk razı gelir ki
kariyeri boyunca tek bir okyanusla çalışmaya
gemileri karadan yürüten padişahın coğrafyasında
neyin özgüveni bu
nasıl fethedeceksin ki Atlas'la tuzlanmış bir ruhu
gemini 'yaradan' yürütmeden

tam 10 kez "10'ardım" ben dünyayı
ki sırf "100'e bileyim" diye
Atlas'a açılan bütün denizlerle
ve o denizlere dökülen bütün akarsularla tek tek görüştüm
tek tek ikna ettim hepsini
ki, milyonlarca yıllık geleneğinden kopardım Manş Denizi'ni
Sen Nehri'ni vazgeçirdim ben Paris'ten
sen zehrini akıt diye mi
densiz izciden denizci olmaz canım ciğerim
kelime oyunlarına benzemez yeryüzünün fiziği
hobi olarak yine dal ama
ayağında palet, ağızında şnorkelle "Atlas'a bi dalıp çıkıcam" deme
gören olur, duyan olur, gülen olur
Beyaz Gemi'sini bilir misin Aytmatov'un
hiçbir şey olmasa bile
ustaya ayıp olur

Esra Başak Yilmazer

Bazı yöntemler

ne zaman delirmeye yüz tutsam
yağmurda ıslanmış kuru yaprakları düşünürüm
bir sihir gibi puslu havası sonbaharın
bedenimdeki insan daha belirgin
daha çok ben, daha çok şiir
bir kedi gibi kendim olurum

ilk kez rüyamda uçmuştum
Boğaz'ı boydan boya geçmiştim
aslında bir adım atmıştım sadece
o uçmak olmuştu rüyanın içinde
şimdi korkuyorum
bir adım atarsam uçar mıyım yine
geçer miyim Thyateira'yı uçtan uca
en güzel ayakkabılarımı giymeliyim
ne olur ne olmaz diye

ne zaman yitirmeye yaklaşısam evrenin ateşini
hayvanların gözlerini düşünürüm
bir Hint masalında annesini kaybetmiş yavru file
eve giden yolunu ezberletirim
ve üzerime alırım yavru filin kayıp kaderini
ötesi fantastik, ötesi evrim
kardeşlerimin gözlerindedir ateş
karargâhım diye orayı bilirim

Esra Başak Yılmaz

Bekleyiş

begonvil gibi dayandım kapına
yaz kiş kapındayım sevgili
bazen tedirgin ve yüz çevrilmiş
bazen ümitli ve mor çiçekli

köklerim sende
milattan çok çok önce
ejderhanın ağızından
kurtarılmış bir tohum ile

soluğunun buharı rahmetim
ve dokunuşun taze toprak gibi
bir mazisi var kapına gelişimin
bekleyişim sonsuzluk gibi

Esra Başak Yılmaz

Bırak gitsin

acıda bir serinlik var,
tarif edemem
kırılan bir dalın selasını okuttum
itiraz istemem
vazgeçmenin huzurunu bilir misiniz?

gün ışığı deler suyu
ve vazgeçer okyanusun dibinde
bırakır karanlık olsun
kör balıkların ülkesinde

insan niye düşman durmaya
yol vermeye bir akarsuya
oysa evren yeni baştan yaratılır
vazgeçenin soluğunda

Esra Başak Yilmazer

Bit pazarı

döküldü, saçıldı ve unutuldu
bir kuytu köşede 3 kuruşa satıldı
alan razı da satan temiz delirdi

kızabilir, kıyabilir veya kaçabilirdim
ancak ben adıma kesilen tüm faturaları
dudaklarımı ısırarak ödedim

görgüsüz bir merhametle lanetli
yani yüce bir dağın en çukur noktasında
yani öyle desen azı, böyle desen fazlası
kimse çekmedi bu nazı

minimal gezegende maksimal huzursuzluklar
belki insan böylesidir
bir formül aramak var oluştan yok oluşa
unutma, kaos düzendir!

bardak kırılmadım sanıyor
ama belli ki su da tutmuyor

Esra Başak Yilmazer

Bu bir rüya

doluşurken ahşap kulübeye yırtıcı kediler
bir ormanın karanlığında teker teker
ölüme karşı 3 bin yıllık senet imzalarım
oysa bilirim, hayat en fazla iki yüz eder
zalimler yağmaya gelir şarkımızı
ve biz
tavan kirişlerine tutunarak saklanınız
yükseltin tavan kirişini ustalar!*

*J. D. Salinger

Esra Başak Yilmazer

Cadı

bu ruhu kara kazanda kardım ben
örümcek ağı ve kedi tırnağıyla
ağız mantarlı şişelerde
okyanusa saldım soluğumdan bir notla

zehirli bitkilerden şifa sağdım
yırtıcıları evcilleştirip tasma taktım
boyunlarında verdiğim isimler
tırnak altlarımda toprak karası
ateşe verdiklerinizin atasıyım ben

sizin beni yaktığınız ateşlerde
buz tutmuş ellerimi ısıttım ben
ki yetmedi onca har onca alev
kırk bir kıştır
kim bilir kaç yüz bin kişidir
üşüyorum ben

Esra Başak Yilmazer

Çiçeklerin ahını alan

utan uzattığın elden
kaç serçenin kafasını koparmış
bir makas gibi uzanıp dalına kirazın
çiçeklerin ahını almış...
oysa ben yeryüzünü,
oysa ben takvimleri,
oysa ben böcekleri,
serçeler ve kirazlar için tuttum aklımda,
sevilmiş, öpülmüş ama en çok da alışılmış...
senin bir Allah'ın yok
Allah'ın bir seni yok
bu sahipsizlikte yalnızsın
bir istenç gibi parçalanmış.

Esra Başak Yılmaz

Çiçekli bir olasılık

yemişlerin en iyisini sona sakladın
iyi öncesinde ölmedin
en güzel elbisen dolapta
dokunulmamış
sen aklının derinlerinde
erişilmemiş
bu hor görme atadan miras
daha iyisini bilmedin

iyimser bir tarih yazdın
elinde yemişlerin en iyisi
üzerinde en güzel elbisen
hayalindeki kamerayla
hep bir masalı kayda aldın

uyan uyan uyan
dünya bir düşün değil eskisi gibi
rahatsız mezarından
kalk kalk kalk
getir beraberinde aklından geçenleri
daldaki en lezzetli meyveye
uzan uzan uzan
seni bekliyor çiçekliğinden beri

Esra Başak Yılmaz

Distopya

kuma gömülü böcek
elbet bir gün kaçacak
başka bir kum yığınınına...
*

sevdiğin şarkı değişmeyecek,
sevmediğin şarkı da...
ama en çok sevmediğin şarkı...
diline dolansa da o lanet nakarat
zihnin bırakmayacak tutunduğu dalı
mazeretler ve bahaneler evreninde
herkes kendince haklı

küçük avların efendisi
ve potasyum siyanür
büyük avın kendisi
ve oksijen
rüya içinde rüya
hepsini tanrı görür

kum ki suyudur distopyanın
akışkanlar mekaniği ve kader
bir elinde kaçış bir elinde itaat
iki elin dövüşüdür buradaki hayatın

Esra Başak Yilmazer

Düğüm ve cenaze

ipler uzayıp gidiyor kuklalara
bense boş ve düğümlü...
abaküsteki boncukları düşün
abaküs ölümlü...
diyelim ki saymakla uğraşmadım
diyelim ki denizlere açılmadım
gidiş yolu yol değildi,
kâğıdımı ya yuttum ya da yaktım

bunun adı şey olsun
tutamadım değil
bıraktım

Esra Başak Yilmazer

Eksodüs

adım geçmez kutsal kitaplarda
bu hitabet kime
hangi tanrı vermiş ekmeğimi
ellerimle yaktım ben bu ateği

soframa 41 kurt indi
ormanın soluğu ensemde
bir somun ekmeği 40'a
bir bağ soğanı 40'a
bir ağkı 2'ye böldüm

bir gece yarısı
yatağımda 41 tilki
41'i de birbirinden habersiz
bir geceyi 40'a
bir rüyayı 40'a
bir ahı 2'ye böldüm

41 tavđan zıplar inimde
hiçbirinden hesap sorulmaz
nimettir, yüz çevrilmez
berekettir, gönül koyulmaz
neğe böyle bir Şey mi acaba
hiçbiri ayağıma dolanmaz
bir çiçeği 40'a
bir masalı 40'a
bir zihni 2'ye böldüm

en amansız yaralarımı
41 kedi onardı
mızraktan pençelerle
onlar elimden tuttu
bir niyeti 40'a
bir gerçeği 40'a
bir ömrü 2'ye böldüm

Esra Bağak Yilmazer

Ferhunde'ye

daha hiç ev inşa edilmemişken yeryüzünde
ve Kızıl deniz tarih boyunca yekpare
kadınların al rengine bir alacağı var
sıranın en önünde durur Ferhunde

saksıdaki çiçeklerden bir ömürle
kıpkırmızı ve özgür; baş kaldırır Ferhunde
cehennem inşa edilir bu dünyanın tam ortasında
ve benim gibi o da bunun farkında

Ferhunde; elinde mor alevli, ölümcül bir meşale
saçlarını önce taramış, sonra bir güzel savurmuş
kırbaç olmuş her bir teli; coşkun ve ziyadesiyle hiddetli
alacağını tahsil edecek,
etsin Ferhunde

Esra Başak Yılmaz

Geri dönüşüm

bata çıka
öleyaza
dönüştüm
ağacın kovuğuna
kuşun kanadına
dönüştüm
bir kıvılcım gibi
saçıldım
yağmur gibi
serildim
yoruldum
dinlendim
direndim
bak
bunlar benim göz yaşlarım
şiir oldular
umutsuzluğum şurda
kek yaptım
çok soru sorardım
örüp boynuma doladım
işte sevinçlerim
çiçek açtılar
o uğultu
ninnisi uykumun
heyecanım
ocağımın ateşi
kör fare öldü
yaşasın atın şahlanışı

Esra Başak Yılmaz

Girift

bir doru at koşuyor döşümde
tüm zamanlar için erken
kısa bir ömür için geç kalmış
dört nala yitmek böyle bir şey
bir akasya ağacı boy verir ömrümün kısa yerinde
yeşil, narin ve hülyalı
uzak durmak için fazla güzel
yaprak yaprağa kaybolmak böyle bir şey
toprak
damar damar bereket
oluk oluk pınarlar akar parmak uçlarımdan
çamurdan karılıp fırınlanmış bir heykel gibi
har ile bir olmak böyle bir şey

Esra Başak Yılmaz

Göreceli fil

insan cisminde bir mukayese
rölativite ya da görecelilik
dünleri topla, yarınları çıkar
öyle ahmakça bir delilik
subjektifi al, katla, koy cebine
mutlak gözler satın al ya da çal gerekirse
ve feshet dosyadaki tüm sözleşmeleri
inmek istiyorsan daha derine

su uyudu, su uyandı
ağaç öldü, ağaç dirildi
gök kapandı, gök açıldı
tırtıl gitti, kelebek geldi
ben başladı, ben bitti

tanıdığın bir fil söyle bana
buzdolabına sığabilen
ve yine aynı fili koy oturma odana
sabahlara kadar konuş, ağla, eğlen
bilmece değil bu,
unutmaca

Esra Başak Yilmazer

Hatırat

ağacın en tepesindeki ceviz
kulahtan düşen dondurma
uzaktan baktığım deniz
ipini kaçırdığım uçurtma
sen kuşların ol
sen bir çocuğun aklına düş
sen balıkları al
sen bulutlara koş

avucumda süt dişim
yatağımda çizgi film sabahı
dizlerim kabuk tutmuş
ve bir el papaz kaçtı
süt kesildi, geceler uzadı
yara evrildi, yar oldu
papaz en son bende kaldı

unuttum
neyi?
bir yarayı
bir sabahı
bir oyunu
ve bir kovalamacayı.

bir kedinin avını unutması gibi
sinerek ve titreyerek
başımı çevirdim bütün unuttuklarımdan
bugüne böyle geldim,
emekleyerek

unuttum
değil mi
peşimden sürüklediğim tenekeleri
kuyruğumda ipi

Esra Başak Yılmaz

Hınç

sabahın kışına kuşlar mı tünemiş
hangi gugukçuk yakmış bu ağıtı
elinden tutup çeksem seni beyaza
kim bekler ki seni belleğin ayazında

kuşlar şiirlerin notasıdır, bilirsin
tek tek tüneler ağzımın kenarlarına
adından tutup oturtsam seni dilime
kuşlara kıyamam, sen hak etmezsin

ben bu mavi göğün altında,
ben ilk kez cellat oldum bir bahçede
bir gelinciğin açtığı yerde
asit döktüm ayaklarının izine

Esra Başak Yılmaz

İçe dönük

kuzgunun uçup gittiği dal titriyor
işte böyle benim determinist düzlemim
bir arı ardında hicran yarası bırakmış
bir çiçek kadar terk edişim
bir füzeyle yıktım ne varsa bu şehirde
günün sonunda yine evdeyim

uzağa gidemiyorum
derine dalamıyorum
yola çıkamıyorum
ya gönül koyarsa hayat da bir ah ederse
ya ah ederse hayat da bir tutarsa

uzaktan dönemiyorum
derinden çıkamıyorum
geri gelemiyorum
ya gönül koyarsam da bir ah edersem
ya ah edersem de bir tutarsa

bilirsiniz,
bir çiçeğin küskünlüğünü hayat biçmişim kendime
bilirsiniz,
ben ağlamışım da sulamışım toprağımı
mahcup ve çekingen açmışım pembe
bu yüzden giyiyorum elbiselerin en siyahını

imgelere abanmadığım bir günüm olmadı benim
betimlemeler hep kaçış üzerine
sırtında yol aldığım sevgili fil
bütün yükümü senin hafızana devirdim
uyanırsam uyut
bağırırsam sustur
kim çeker beni benim yerime

Esra Başak Yılmaz

İhanet

eskimiş yeni bir elbise var şü sandıkta
kûf kokusuyla yeşermiş
beyazı sarı, sarısı kara
beklemekten yorulmuş
umut yaşatır mı insanı
yoksa ölüme mi saklar
muamma

unutulmuş ve layık görülmemiş
yere sığamamış göğü uçamamış
bir mükemmel zamanlamayı
küçücük sandıkta beklemiş

zaman geçer bir düşün bandosuyla
yaldızlı bir iz bırakır ardında salyangoz misali
yeniyi kıstırdığı zaman bir sandıkta
ölümü göstererek alay edermiş

bir düşün bağrında pulları dökülmüş
hiç dikilmemiş gibi ipleri sökülmüş
yeni desen yeni değil
elbise desen artık çok geç
bir top kumaş böyle ölmüş

Esra Başak Yılmaz

Kaçış değil

sulak arazilerinde bir yeryüzü ovasının
ekip biçtim kendimi dört mevsim
kırdım, dizdim, kuruttum ve sevdim
sergisine girmemek için bir tüccarın

tarla fareleri ve oynak solucanlar
toprağın altı da benim, üstü de
kuyruğunu ısırın yılan
kendi etim yazar reçetemde

bir amazon mezarının üzerinde evim
küçük bahçemde öfke beslerim
kim gördü ki toynağımdaki diken
belli ki atların en terk edilmişiyim

gözyaşı ve firar
aynı andaysa eğer
bu bırakıştır
kaçış değil

Esra Başak Yilmazer

Kapıdayım

kâinatın devcileyin bir kapısı var
üzerinde 7 kilit ve yok tek bir anahtar
boydan boya dikenli tel
boydan boya taş duvar
dünya çirkin, bir tek sen güzel

iğne deliği çuvaldız başı
uzatsam elimi bir yaradan içeri
yerküre kaygısız ve zemin ıslak
muhakkak
var dervişlerin bir bildiği
avuçlayıp çıkarsam, ne yakalarsam şansıma
bilirim ellerime dolar kedi tüyleri

Esra Başak Yılmaz

Kırk bir

41 evrende
40 yaşam var hakkını alan
bir de bu ölümlü dünya

41 evrende
40 çiçek açmış alına al moruna mor
bir de bu çorak tarla

40 ağaç yeşilden yeniden doğdu
birinin sonbaharda saati durdu
40 şarkıda 40 halaya duruldu
biri vazgeçti, ağıt oldu
40 kuş havalandı göğün bağına
biri usulca uzandı toprağa

kapısı çalıyor tanrının
bir ses: "Benim ben, alacaklın!"
bir elinde şarap, bir elinde keder
ömür bu kadar mı eder

bakışı aldın, gözü bıraktın
şarkıyı aldın, sesi bıraktın
beyazı aldın, siyahı bıraktın
sözü aldın, soluğu bıraktın.

...
soluğu da aldın.

...
soruyorum şimdi
tanrı bizi böyle mi sever

41 evrende
gözyaşı döküldü tam 40 damla
hepsi ona, hepsi veda, hepsi rüya

Esra Başak Yilmazer

Kor

bir algısı var yaşamanın
hem dev gibi büyük,
hem mini minnacık küçük
ateşler içinde bir okyanus
sırtımda öyle dev bir yük

iğne deliğinden bakteri geçirmek
ve örmek yok oluşu ilmek ilmek
dahası var mı bunun; azı ve fazlası
öylesi ve böylesi
iki arası bir deresi
lazım değilse atıyorum
ve yoksa bir hatırası

ninni canım ninni
al biraz lahana biraz dandini

Esra Başak Yılmaz

Kozmik Latife

Volvo'ya doluştuk
ben, Latife ve yoksulluk
ihmal edilmiş ruhları çağırdık
ve büyük, çıplak gerçekleri

yollar Kızıldeniz gibi yarıldı önümüzde
sözcükler doldu Volvo'ya
hem sonsuz kumlar gibi çölde
hem de düşmüş gibi denize

rüyalar nasıl hasetlenmişse gün ortasına
bütün fabllar bindi Volvo'ya
göl gelincik doğurdu, balıklar güldü
işte öyle bir düştü
zamansız, abartısız

düşe düşüp arza baktım
düşümde ayağa kalktım
düşümde kanatlandım
Volvo düz gitti, ben göğe çıktım.

hangi suyun kutsalı bu
hangi kedinin duası
hangi ölümün arsızlığı
hangi ormanın kuytususu
hangi tavşanın kovuğu
n'olur, beş dakika daha tanırım!

Esra Başak Yilmazer

Macera bu ya

bir kitabe gibi yazıldım alnına
gün doğumu benim adım
meneviş mavisî çiçekler yolunda
yazgınla bir anlaşma yaptım

tutduğum daldan kestiler beni
attılar ölüm diye senin koynuna
orda bir yaşamak buldum kendime
ömrümü ekleyerek ömrüne

bir ceset kendini doğurmuş
spiral bir döngü yatağında
kendi doğumundan çok seneler önce
beklemiş anasını ay ışığında

bu eller senin
bu parmaklar
ve bu öfke
bu baş benim
bu yutkunan boğaz
ve bu tahammül
ama bu yol var ya işte
o ikimizin
sonu nereye varırsa

Esra Başak Yılmaz

Magnesia

bir dilek bıraktım Spil'den aşağı
ovanın gövdesine, karmaşanın ortasına
iyi niyetlerimin terkisinde
sana söylüyorum bu şarkıyı

tanrı cimri ve huysuz
ben olsam 3 ömür verirdim sana
ve bolca seyahat
kahkahalar sınırsız

üflediğim mumların dileğisin sen
ve her yeni günün savaşcısı
yırtıcılara yem olsam ses etmem
yeter ki acımasın sevdiğimin canı

Esra Başak Yılmaz

Manadan muaf

yırtıcılar üşüşüyor hep aklıma
ve bir kedi kıvrılıp uyuyor kalbimin yerinde
bu vahşet; makul olmayan için
bu mırıltı; kendi masalım dediğim

bir satır daha ekleyecek gücüm yok
bu bir dönüm noktası, uçurum öncesi
sonrası tasyon ve istikamet karanlık
sonrası kuş uçuşu; varmak değil meselesi

hiçin çokluğu can sıkıcı
diyor ya şarkıda
"Bu sabahların bir anlamı olmalı"
bir şarkı mırıldansam
kendi duyacağım kadar
varın biri bana alkış tutmalı

Esra Başak Yılmaz

Manifesto

ay ışığında kalk ayağa
kalk ayağa gecenin zorunda
ve ceset yiyen böceklerin üstünde
"geri dönüşümü bekleyin" de,
"geri dönüşümümü bir karton bardak gibi"

parmağına diken değmişti, ağlamıştın
korkmuşsun ve kristal şekerliği kırmıştın
bir örümcek girmişti yatak odana
40 gün salonda yatmıştın
hatırlamazsın şimdi olanları
hepsi bir masalın olmazları gibi

sevdiler, sevindirik oldun
sövdüler, alındın
konuş dediler, şarkılar söyledin
sus dediler, öldün
oysa bir su kenarı lazımdı sadece sana
daha önce hiç görmemişsin gibi

hadi bir ömür tut şimdi içinden
kimsenin tahmin edemeyeceği
matematiğe işlenmemiş
ve fizik ders kitaplarına girmemiş
bir de güzel hastır çekersin üstüne
en büyük kabustan uyanır gibi

Esra Başak Yilmazer

Mavi bahar

mavi kuşlardan vazgeçemem
rüzgârın getirdiği sarı yapraktan
güneşin hayali gözlerimi kamaştırır
dönemem rüyaların götürdüğü yerden

bir mavi unutmabeni çiçeği çıkmış yoluma
nasıl tutmam ben o tanrının elini
doğarken tazecik bir gün dağların ardından
nasıl tutunmam olasılıkların iyisine

bir mavi gök arasam bulsam kendime
uçurtmaların yanında yer ayırırdım sana
mavinin kuytusunda, mavinin uykusunda
saklanıp sobelenmemek rüyasında

yeryüzü,
sen şiirlerin en güzel yazılanı
sen şiirlerin en kötü okunuşu
hayat,
sen çiçeklerin en güzeli
sen çiçeklerin en yaralısı
ben,
belkilerin en iyisi
öyleyselerin en kötüsü

Esra Başak Yılmaz

Münakaşa

ihmal edilmiş bir tırtıl
yaralı bir kelebektir.

*

hayat,
pamuk ipliğinden örülü bir urgan
yaralı ve dirençli
bir çocuğun parmağında döndürdüğünü
taşıyamıyor bir kadın; yaşı kırk iki
kaçıp gitmek ister bütün yanlış öğretiler
çocuk tutmuş, bırakmıyor ki...

narsist bir geçmişle dürülmüş çocuk
sen benim tanrım olamazsın
ufacık bir sapmayı göz ardı edemez
sana ayna tutsam kendini tanıyamazsın
tırnak diplerim toprak
avuç içlerim kızıl yara
kazdığım bu tünel geleceğim
ağlasan da döndüremezsın

Esra Başak Yılmaz

Namağlup

ağzın bir bıçılğan
söz söylesen irin
gözlerin sarı bir tabut
baktığın yer ölüm evi
anlamazlar
anlamazlar
anlamazlar
uyandırma derler devi

bizim efkarımız
onların ürkünç masalları
aradaki köprü yıkılır
herkes yerinde kalır
bilmezler
bilmezler
bilmezler
gerçeğin yükü öyle ağır

güneşı batırdın sanma
güneşı doğurdun sen
işte öyle çıkıp gitti senden

Esra Başak Yılmazer

Okul sonrası hayat öncesi

taze kek kokusu ve şiddet
mutlu olmasaydım çıldırırdım
mis gibi anne kurabiyesinden bir lokma alıp
kimsenin bulamayacağı bir yüze sığındım
soytarı ruhumun ekmeğini yedim

dumanı üstünde, çıtır çıtır
ağzım dilim cenaze yeri
yandığımı söyleyemedim
saklandığım yerden çıkıp da
hiçbir ebeyi sobelemedim
kırılırlar çünkü,
ağlarım...

sen bir kahramansın hipokampus
bir çocuk oyunu döndürüyorsun kendince
fil gibi topluyorsun anıları
yol veriyorsun kimine, canın yanınca
beni başka adreslere postalıyor
ağlıyorsun yalnız kalınca

papatyalarla döndüm hep eve
papatyalar benden yana, koparılmaya direnir
ama hayat var işte ve hormonlar
bir çimdik atar, sesimi keser
zahir olan bir çocuğa
geleceğe batın gelir

Esra Başak Yılmaz

Olasılık bu

kimin düşüsek
düştüğümüz yerden kaldırsın bizi
düşten düşe
düşe kalka tepiştiğimiz bu hayat kimin
kimde bunun mülkiyeti
ninnileri susturun
bütün ışıkları açın
harlatmayın daha ateşi
ki görelim kimmiş bu rüyanın sahibi
*

bir varmış, bir yokmuş
biri açmış, biri tokmuş
bir yılmış, bir yolmuş
herkes nereye kaybolmuş?
*

Chuang Tzu uyumaktan korkar olmuş
çünkü o uyku belası, düşlerin anayurduymuş
düşler yazılan her şeyi siler
hatırlanan her şeyi unutturmuş
adam kendine iğnelerle bezeli bir döşek almış
çünkü kelebek olmak canına yetmiş
ya bir kuşun gagasında ya da bir kurbağanın dilinde
can verirken uyanırmış.
bu yüzden de iğneli karargâhında sabahı sabah eder
bütün uykuları köpeğine uyuturmuş
*

bizi kim düşlüyorsa öfkeli biri
yoksa nasıl açıklarız bunca kederi

Esra Başak Yılmaz

Ölü şairlerden kalan

sevdiğimiz her şey öldü
biz ki ölü şairlerin çocuklarıyız
ve geçmişinden bıçaklanmış yarınların
bir ata sarılarak ağlamanın parantez içinde saklı
bütün zulümlerin isyanı
herkesin öldüğü, tanrının güldüğü bir traji-komedyadır
toprağın ağıt diye yaktığı
sarhoş bir kahramanın vasiyetiyiz
az gidip çok debelendiğimiz
bir galaksi masalında

huyumuz kurusun ki
maviyi kaybettik güpegündüz
kraldık, kraliçeydik monarşik 8-6'larda
ve akşamları sersefildik; açlıktı tek eksliğimiz

sevdiğimiz her şey öldü
önce şairler gitti
sonra perdeler indi; kırmızı ve ağır
sonra kuşları kafesledik
onlar ki şairlerin atası

kuşlar uçmayınca
hayat daha ne kadar kısadır?
şimdi biz kimin şiiriyiz?
şairler bile gittiyse
hangimiz kalacak kadar liriğiz?

Esra Başak Yılmaz

Öteki

mütevazı kaderinde
bir kırmızı ürperiş
salkım saçak hayallerin ovası bereketli
ve anda tüm tohumlar ölü
saçının üç teli ağardı bir gecede
geçmişe, şimdiye ve geleceğe
üç dileğin gerçek olabilirdi
adaletli olsaydı lambanın cini
alacaklısı olduğun hayat dolandırıcı
sahte senetler üzerinden boş vaatler
kim kanar bunlara diyorsun ama
üç bin yıldır buna inanmışlar
dişil bir yardım eli uzatıyorum sana
kalk düştüğün yerden
savur saçlarını dağın doruklarına
yaratma gücü rahminde
pişman et onları doğduklarına

Esra Başak Yılmaz

Payan

kâinat beni ham yapacak
iskeletimi tükürüp atacak
3-5 dişim, biraz da saçım kalacak
ben tanrı değilim
belki bir oyuncak

yuvasına uçan bir serçenin
kıvraniyorum ağzının kenarında
yavrusunun kursağında
bir mavi unutmabeni istikametim

her şeyin hiçiyim
aklınsa deli sureti
varlığa muhalif
yokluğa isyankâr
bildiğim yerden sor tanrım
boşuna değil ya bu rüyalar

Esra Başak Yilmazer

Pembe atlayış

kâğıttan bir uçak yaptım
pencere kenarına seni koydum
gözünün değdiği yerler ışık

kaybetmişim gibi kâlû belâda
ben seni buldum seni buldum
nefesin yorgun ve ılık

kendi Pantone kodunda
kendi mevsiminde ve kendi çiçeğinde
elinin değdiği yerler pembe

bulmuşum gibi kayıp bir köşede
ben seni öptüm seni öptüm
kuşlar pembe, ötüşleri pembe

koşarım adınla bu coşkun ormanda
koşar adım dişlerinin arasında
senin ağzın süt dilin bal

koyverdin usulca, yorgun nefesi yastığına
senden güzeli yok ki
ömrünü benden al, benden al

Esra Başak Yılmaz

Religare

ruhumun bileşenleri
saydam, kırılğan ve geçirgen
yoğrulmamış gibi üç bin kırk bir yılda
acemi, titrek ve edilgen

haydi bir oyun oynayalım:
hiçbir şeyi bilmemece
herkes alsın eline tabula rasa
unutalım bildiklerimizi de

korkarsam namerdim
kıyamet kuyusu bu
kardeşlerim beni unutsun
masal değil hayat bu

kedim yoğursun benden geri kalanı
küçük kurabiyeler yapsın ruhumdan parçalarla
isimler koysun: sincap, rakun, mirket
kovalasın onları sonra
bu da başka bir oyun

oturmaya mı geldik ey ahali
atlayın, zıplayın, koşturun maymunlar gibi
utanmayın, sıkılmayın hamurunuzun harcından
fazla uzağa gidememişiz belli ki

Esra Başak Yılmaz

Samanyolu masalı

Jüpiter,
benim uzak annem
sol elin evrimin ateşi
sağ elin gözyaşımın suyu
eteğimdeki bütün kiraz çiçekleri senin
ve bütün kuşların mavi bahçesi de
Jüpiter,
bilincimin fırtınalı tarihi
çocuğumun 4 Mevsim'i
ilk buğdayın başağsın, ilk arının balı
"hadi bul beni!" desen
bir somun ekmeksin sen
ve bir zeytin dalı
Jüpiter,
külü çamura çeviren simyacı
Europa'nın müstakbel tanrısı!
biliyorum
için kor, dışın kar
sen
karanlık denizimizin mermer balinası
kuyruğunda hayat var!
ve yine biliyorum
sana ihanetimi
ancak başka bir mavilik paklar

Esra Başak Yilmazer

Schrödinger'e karşı

bir pazar akşamı miskinliğine denk
kedi kutuda, kutu uykuda
dans ve zapt, olasılık ve kaos, karanlık ve renk
ölüme bakıp geldim iki arada bir derede

bak Schrödinger elimde makas!
göster bana ihtimallerin en ufağını
yırtıp atacağım kedinin kaderini
beyaz çerçevede siyah bir ayna
ağlıyormuş prenses kırılmış diye tırnağı

ikimiz biriz artık; ben ve kedim
kutuda sonsuz ölüm ve sonsuz hayatgiller
ben bilirim ölüyü, diriyi ve biraz da matematiği
zamandır eskiten, çıkar at o saati.

Esra Başak Yılmaz

Seyir

kubbesinde yeni bir gökyüzünün
oturduğum, seni izliyorum
gözlerin iki yosun çocuk
ellerin oynaş ve merak
çağırırım, korkağım
evim öyle uzak

yükümü taşıyan dünyadan razı
düştüm bir hayalin seyrine
varsıl ve berduş
gururlu ve onursuz
ben olsam silkinmişim
diyerek "başlarım sizin derdinize"

bilmiyorsun
su kurbağaları bunu sorguluyor
nasıl bir hayal bu akla zarar
göl kıyısı senfonisinde
benim duyduğum makul bir azar

Esra Başak Yılmaz

Sıfırın icadı

sert veya yumuşak
bulanık veya berrak
dingin veya öfkeli
yok bunların hiçbiri
ne altında tepinilen güneş
ne üstünde güreşilen bir ring
var oluşun tam ortasında
hiçten bir kara delik

hadi koyalım adını: Yokluk?
atomun altı atomun üstü
atomun sağı atomun solu
geride çıldirtan bir boşluk

hırslar ve hayaller ve coşkular ve dalgalar
kaybettiğin yüzük, yüzündeki çizik, ağladığın yazık
çıkır 100'den kendini
elde var sıfır
ekle kendini sıfıra
elde var sıfır
sil kendini, sıfırla
elindeki bu oyuncakla

hayat
en sevdiğim oyuncak
kırık

Esra Başak Yilmazer

Sil baştan

her Şeyi baştan anlat bana
karıncaların yuvasını, arıların peteğini
ben bilmiyorum insan nasıl bilir
ipliği iğne deliğinden geğirmeyi

göster bana yeryüzü coğrafyasını
dağları, nehirleri, bataklıkları ve çölleri
ben bilmiyorum insan nasıl yenilenir
bir kafesteyken küçücük yüreği

haydi öğret bana abeceyi, abaküsü
her Şeyin sıfırlandığı bir zemin lazım
ben bilmiyorum yeniden başlamayı
farz et ki dünyadaki ilk insanım

ağacın ömrü uzun
yapraklar mevsimlik
nerem ağaç, nerem yaprak bilmiyorum
bir rüyanın ortasındayım, her Şey bir anlık
ben artık uyanmak istiyorum

Esra Başak Yılmaz

Sonsuz körebe

en büyük serüvenim yeryüzü masalında
hakikatin saklambacında ebe olmak
aramak, bulmamak üzere
ama aramak, kalp atışım gırtlığımda

bir resim yapsam suyun yüzüne
aramak olur her bir rengi
bir şiir yazsam bulutun birine
aramak olur yağmurun her damlası
bir öykü yazsam rüyalarımın
aramak olur kahramanın vedası
aramaktan öte yol bilmem ki
sizin olsun Arşimet'in evraka'sı

çok arayan çok görendir, bunu bil
buldum diyen taze ölüdür, bunu yaz
tutulup karanlığın birine
diyemezsin ki "ışık az"
aramayı bıraktığın yerde
bulmanın başını ez

Esra Başak Yılmaz

Sorgu

tanrı "yazık olsun" diye buyurdu
ve yazık oldu
keder parça parça ve ızdırıp dalgalı
gören gözleyen öpen saran yok;
her şey daha derin ve daha gerçek ve daha kanlı
"o halde" diye bağırdı şeytan,
"7. gün bu kulun da hakkı!"

atmosfer omuzlarımda,
öyle ağır Atlas'ın ahı
sözler, ağıtlar, ninniler, türküler ve arayış
kubbe benim heybem,
heybem benim tarihim
tarihim yakarış
mahiyetim yalvarış

iyiliğimi gördü mü tanrı benim
parmaklarım arasında açılan perdeyi
ve o perdenin boynuma dolandığını
onun sahnesinde, kendi oyunumda
kendi cinayetimi yazdığımı

bildi mi tanrı benim kuyruğumdaki çingırağı
sordu mu hesabını azılı müşriklere
bana söyleyin
hakkımı aradı mı tanrı benim
7. günde boş vaktinde

Esra Başak Yılmaz

Terapi

tam ortasında
kalkmışım ameliyat masasından
böğrüm neşter kesiği
batınım güneş yanığı
narkoz falan yok
sadece biraz ninni

gülüp kadeh uzatıyorlar
ellerim meşgul
ellerimde kırmızı sargı bezleri
gülüyorum gerisingeri
ardımda bıraktığım şıp şıp sesleri

böğrümde içeri doluyor travmalar
ve kum ve gürültü ve türlü huysuzluklar
biraz enfeksiyon biraz engizisyon
antiseptik bir dik duruşun özlemi

diri diri yaşattılar beni
geçirdiler insan yumağından
kanımda kayıp düştüm
düştüğüm yerde de güldüm
gerisingeri

Esra Başak Yilmazer

Teşhis / tedavi

sen
lütfetmeyi seven kötü bir tanrı
istiyorsun ki
insan insana düşsün
sen bağışla onları

bir çiçeğe su vermeye kalksam
yağmurları dökersin saksıya
ve azarlarsın beni
ne haddime yaşatmak
kuşa selam versem, kedi tutar
kediye sevsem, köpek dalar
senden ötesi kıyamet
öyle lanet bir merhamet

sal iplerimi de dans edeyim
senin söylemediğin bir şarkıda
bırak tökezlesin ayaklarım
senin olmayan yollarda
bir iyilik, benden yeryüzüne
senin gölgenin dışında

Esra Başak Yilmazer

Urhai

on bir bin yıllık bir baş ağrısı
dikili taşlar gibi sorular toprağın kızılında
kaç nesil yaşama açtım boş avuçlarımı
yıldızlar düştü göğsümden içeri

inancı doğurmak
en eski gebeliğim ve bitmez
kayanın yuvarlanması, suyun akışı
bilmekten yana yüzüm gülmez
antik uygarlıkların gölgesinde
hiçbir söz yeni olamaz

feneri çevirdiğim yer aydınlık
ve zifir karanlık hep gerisi
işkencelerin en zarifini seçmişsin tanrım
içi çürümüşlerin sağlam olur derisi
*

birakma beni eriğin karası
ayının yavrusu, ihlamurun çiçeği
birakma
gecenin leylası, uykunun rüyası
birakma beni çakıl taşı
avucumun teri, gözümün yaşı
*

uykularımı bölüp kuşlara pay ettim
hepsiyle dost kendime düşmanım
düğünüm kalabalık, cenazemde bir ben varım
niye diye sorma
tanrıdan yana yaralıyım

Esra Başak Yilmazer

Uykum

sevgili
uykumu Őir yapsam
ayıramazdınız baş ucunuzdan
uykum
yengecin kabuğu
dövüŐemem
saklanırım
muhtacım
kızsada hislerinize
uykum
kulağınızdaki kanat sesleri
süt buğusu
avcunuzdaki balık pulu
rüyanızdaki pelikan
obenim
sevgili!
uykum Őehir olsa
uyuyamazdınız aydınlığında

Esra Başak Yılmaz

Uzaysal kedi

kapalı bir kutuda kıvrılıp uyuyan bir kediyim
ne ölüyüm size göre ne de diriyim
bütün olasılıklar olabilirim
bütün olasılıklardan kara deliği seçip
bütün olasılıkları yutabilirim
her şey olabilirim sizin için
belki de leke bırakan bir kara deliyim?
uyuyorum, uyanıyorum, diyorum ben kimin nesiyim
siz söylemeyin, ben biliyorum:
Schrödinger'in eğlencesiyim
ya da boş verin hepsini, beni dinleyin:
ben uykucu bir kara kediyim
kıvrılmışım işte, uyuyorum
altı kenarın ortasında
kanatlanıp uçuyorum

Esra Başak Yılmaz

Varoluşsal

kabuğu soyulmuş bir hayvan
ve gece yarısı düş nöbetleri
bir yırtıcının unutulmuş uğultusu
avuçlarımda tekâmül izleri
yokluğu bilmem de yok oluşu bilirim
varmayı tatmadım, yürümek benim işim
yarını hiç görmedim, benim yurdum bugün
soru sordum, Aden bahçesinden kovuldum
hayatsa hayat
ölümse ölüm
işte tam burası, arası
umrumda değil yerin altı göğün üstü
ben bu dünyaya niye düştüm

Esra Başak Yılmaz

Yabancı

un oldum değirmenlerinizde
tırnak diplerim kan
öyle güzeldi ki yaz
bir tebessüm edemedim,
geçti gitti

ağzım serin, yüzüm perişan
arı kovanında baldım,
denize düştüm, tuz oldum
ben bu oyuna yabancıyım
yandım, bitti

toz oldum kavgalarınızda
karnım bıçak, sırtım kırbaç
kaçıp giderdim de
hayat tuttu aranızda
yürüdüm, bitti

Esra Başak Yılmaz

Yara izi

ölmüş gitmiş şeyler birikmiş
boğazımda tırnak karnımda pençe,
yaşama tövbe eden bir zangoç gibi
kulların ağılak affı ellerimde

bir bardak kırılmış, parmağım kesilmiş
çocukluğum kısır tabağında kalmış
şimdi ölümler, çokça ölümler
şapkadaki güvercin de ölmüş...

uzandığım yerden tarih yazdım
yara izlerimin üzerinden geçtim
bileşenlerime ayrılmak için
elbette hayatı seçtim

Esra Başak Yılmaz

Yaratılış

atlar koşuyor böğrümde
ve bardağımda ziftin peki
evreni yarattım dün gece
ve yırtıp attım çöpe
benim değil mi?

yedi denizde kulaç attım
yedi gölde avundum
yedi renge büründüm
yedi gün yürüdüm
bu masal belki de
benim tacım nerede?

gürleyen sesime gel
güröl güröl akan öfkeme
tut ucundan soluğumun
verme beni kimseye

kartalın pençesinde bir balık
başının koptuğunu bilmemiş de
uçuğuuna sevinmiş
bir sırtlan
alayını sırtlanmiş tanrının da
"sen yarattın" diyememiş

Esra Başak Yılmaz

Yarım

çevirdim gözlerimi aşikardan
aklım dağılır, bin parça olur
yıldızlar dökülür gökten yere
bir çıyan yatağımın altına sokulur gece yarısı
oyuncaklarım kaybolur,
arar bulamam

günleri eskittim,
geceleğim ağarıp soldu
bir yola çıktım aniden,
aklım kedilerde kaldı
bir oyuna başladım
herkes dağıldı

bir an gelse, düşse güm diye göğsümden içeri
tutsam sımsıkı da salmasam dışarı
can avuntusu, gönül şenliği

Esra Başak Yılmaz

Yeniliğe övgü

sevilme sevdasına adanmış ömürler bunlar
suyun yoluna dikilmiş zakkumlar gibi
öyle çocuksu bir hevesle çıkılmış yola
hani öyle ki
su değil de yol büyötmüş sanki bizi

gıdısından makas aldığım hayat
masum tarihime fesat karıştırdın
çocuğun kalbine kin doldurdun
bu tereddütlü çekişmede nasıl da aradayım
hoca gibi haklı buluyorum herkesi
ama bence en çok ben haklıyım

ben kendini elbette kayırır
bu onun nişanı, bi yerde alametifarikasıdır
demir yolu raylarına uzanan baş
kendini trene acındırmak içindir

kışın küfü bahara kalır, bunu tut aklında
yıkmadan bir duvarı
mümkün değil yenisi
eskiyi onarsan da bin defa
artık yok sana faydası

Esra Başak Yılmaz

Zamana direnen öfke

nefesi küf kokan canavarlar büyüttü beni
ellerinde kırbaçlar, sırtımda yara izi
uyku öncesi masallar yerine
tahrip edildim tanrının gözü önünde

alkışlarla uğurladılar gladyatör arenasına
bilmeden kanlı bir tarih yazacağımı
üç yaşımda aslanlara oyuncak oldum
bilmedim ellerimi nereye koyacağımı

bir ölümü istemenin en şiddetli mertebesindeyim
vahşet vahşeti çağırды, sorumlusu değilim
dünya kılını kıpırdatmasın, rahatsız olmasın
ben artık katilimin celladıyım

Esra Başak Yılmaz

Zamanlı zamansız

senin gözlerin var, benim üzerimde
benim gözlerimse yaşamak eyleminde
senin ellerin var, boğazıma uzanmış
benim ellerimse bir kedinin tüylerinde
tükürmüşsün yoluma, arsızsın
yanağından öpsem, hazırlıksızsın
çekil önümden uçurum,
belli ki itirazım var bu yola
yaşayacağım desem anlamazsın

bıçak sırtında tango,
ellerimde kan revan bahar çiçekleri
yana yakıla arıyorum: bir vazo, biraz su
belki yatıştırır Araf'taki benliğimi

biliyorum,
beni kurtaracak olan
birinin en sevdiği olmak
böyle düşünmüştüm rüyamda
tam düşmek üzereyken elimi attığımda
uçurumun tam kenarında
uzanmış bir dal olacak
destanıdır bu devam etmenin
ama eğilip fısıldayacağım yine de
daha önce neredeydin

Esra Başak Yilmazer